

- 6) Nei, de finde dette Korn aldeles sundt og godt og ubeskadiget af Ruff.
- 7) Det er mueligt, at Rugen, især den sildige, endnu kan blive for hastig taget, men de troe dog, da den er sin Modenhed nær, at den i Almindelighed vil blive god.
- 8) De have ingen Erfaring, der kan anledige dem til at troe, at Berberisbuxkene i Tommesens Have kunne skade Naboerne, og hvad de have seet i Dag strider derimod.

Forestaaende Svar ere afgivne efter vor bedste Skjønsmhed.

Datum ut supra.

(Her følge Underkrivterne.)

Eigelydende med Originalen bekræftes af

S. Stilling. J. S. Tommesen.

Noget om Landbygningers Indretning.

(Af et Brev fra en gammel til en begyndende Landmand.)

Vil De gjøre nogen Forandring i deres Baaningshuus, da forglem ikke at gjøre Bryggerhuset saa stort og saa beqvemt som mueligt. Trappen til Loftet, som almindelig pleier at være enten der eller i Kjøkkenet, maa De ikke lade blive; thi det giver utroe Folk Leilighed til Bortpracticeren, og, da derfra skal hentes Sæd til Huusholdningen, Havre til Hestene, Korn til Svæn og Smaa-Kreaturerne,

hvorved De selv ikke altid kan være tilstede, saa gaaer der mere til, end De bestemmer, og det værste er, at der spildes meget. Det bedste Sted til Opgangen til Loftet er i Forstuen, eller Gangen ind til Dagligstuen. Vil De selv paa Loftet, saa har De Opgangen nærved, og De kan høre, naar Noget kommer der; seer De nu ud imellem, og spørger, hvad man har der at gjøre, saa skulde det være frække Folk, som bringe Andet derfra, end hvad der er tilbørligt. Da der skal opbæres Kornsække og andre svære Ting, saa bør Trappen være besvem, ikke for steil eller med for høie Trin. Dens Skraahed maa for en Deel rette sig efter Leiligheden, men ved en Trappe af 5 Alens Længde maa Skraaheden i det mindste være $2\frac{1}{2}$ Alen, og Trinene 8 Tommer høie og ligesaa brede. Trappen bør optage et heelt Fag, i det mindste være 2 Alen bred, at en Karl kan gaae magelig med en Sæk op og ned af den. Stangen til at holde sig ved anbringes paa den høire Side opad og maa være saa lang, at den naaer $\frac{1}{2}$ Alen uden for Trappen paa Loftet, for at man kan støtte sig, indtil man har begge Fødder paa Loftet. — Borge eller Folkestuen er det nødvendigt at have saa nær Dagligstuen som mueligt, for at kunne føre det nødvendige Tilsyn med Folkene paa vedbørlig Maade. Indgangen til den maa være fra Gaarden, ingen Seng maa have Sted der, ei heller er den Opholdssted for Pigerne. En Bilæggerkafkelovn, som jeg

ellers har meget Imod, er her bedst passende, for Fares Skyld; thi Bønderfolk holde meget af en overordentlig Hede, og ere nu Folkene raadige over at lægge i Dvnen, saa bliver den umaadelig og farlig formedelst deres Uforsigtighed. De maa holde over, at de, som have Noget at bestille hos Dem, gaae ind i Folkfestuen. Betlere og andre Saadanne ville gjerne gaae til Rjokkenet, men det er ei alene ubehageligt for Madlavningen, men der bliver ogsaa let Smaating f. Ex. Knive, Skeer, Potter o. desl. borte, for ei at tale om Leiligheden, Pigerne derved faae til Gladder og til at stikke Fødevarer til en og anden af deres Bekjendte, som da Rattene faae Skyld for, naar det savnes.

Rollen er det allerbedst at anbringe i Bryggerhuus:Skorstenen, thi deels tage de sædvanlige Koller, enten de saa anbringes paa Loftet eller i Bryggerhuset, et stort Rum, deels ere de farlige og Ilddebrand spildende. Mange Bønder i Syen have deres Malt:Kølle saaledes, at de ved samme Ildvarme deres Stue, koge deres Mad, tørre deres Malt og røge deres Flesk og Kjød, men saa economisk kan De formodentlig ikke indrette det hos Dem. Jeg vil derfor, saa godt jeg kan, beskrive den Indretning, jeg har til Malt:Kølle hos mig. Denne bestaaer blot deri, at Kølle:Flagene 3: Brædder, som ere gjennemborede med Huller $\frac{3}{4}$ Tomme i Diameter, lægges indvendig i Bryggerhuus:Skorstenen paa Skorsteens Muren eller fra Hammeren

o: det Stykke Træ, som bærer den aabne Side af Skorstenen, til den modsatte Side, hvor der maa være et Udspring, hvorpaa de kunne hvile. De veed jo, at den nederste Deel af en Skorsteen er saa tyk som en Muursteen er lang, den øvrige Deel kun som en Muursteens Bredde; den Uffætning, som herved bliver, er det, Kølleslagene skulle hvile paa. Kølles:Grisen o: Jldstedet til Malttørringen anbringes i den ene af Bængene, paa Længden igjennem den, og Huller til Røg og Hedens Udtræk til Maltet anbringes i Bængene (paa den modsatte Side anbringes den indmurede Kjedel bag i Skorsteensbængene*) saaledes, at Jld kan indlægges udenfra gjennem en Abning, som er forsynet med en Jerndør. For Abningen af Skorstenen anbringes en Port eller Dør, som lukker for den. Den falder ned, naar den lukkes, og lukket tjener den til at opbevare Kølleslagene, Dvns:Redskaberne og andre Ting paa, hvorfor den maa opheftes med 2 stærke Kroge, naar den ikke er lukket. For at bringe Maltet paa saadan Kølles, maa der være et Hul paa Skorstenen fra Loftet, hvorigjennem Maltet føres ind og røres. Dette Hul maa lukkes med en Jerndør. Denne er den sikreste, mindst bekoftelige og meest arbeidsparende Kølles:Indretning, jeg troer, De kan have. Hvad De kunde ønske at vide mere om Baanings:Huset, kan De læse i Pastor Bedels og Fleres Skrifter om Landvæsenet.

*) Den hele Steens Muur, som bærer Skorstenen.

Udhusene er der ikke synderligt at sige om, dog nogle smaa Anmærkninger. — Sørg omhyggeligt for, at Deres Koe; og især Heste; Stald kan være lun, varm og reen, og at den dog i Baardagene, saavel som om Efteraaret, naar Qvæget tages ind, kan være luftig. Luun bliver Stalden, naar den er tæt, varm derved, at den ei er for stor med Hensyn til Kreaturerne's Antal, og reen ved Sjødningens Udførelse 2 Gange om Dagen. Men skal Reenlighed vedligeholdes, maa De selv flittig see efter i Krogene, og fornemmelig i Krybberne, hvor der samles Ureenlighed i Hjørnerne, som bør renses, hvergang der gives Foder. Uden ideligt Opsyn skeer dette sandelig ikke, saa Ordspøget: "Huusbondens Die gjør Hesten feed" vel fortjener at erindres. En ligesaa almindelig som skadelig Indretning ved Heste; Stalde paa Landet er, at man har en saa kaldet Foder:Koe foran Hestene, hvorfra man giver dem Høe og Haffelse; dette er beqvemt nok, men Erfaring har til min store Skade lært mig, at denne Indretning er feilagtig og meget skadelig for Hestene, hvorfor jeg har forandret den. Da jeg veed, at alle Deres Folk, ogsaa de Bønder, De vil tale med derom, ville paaastaae, at denne Indretning er den bedste, saa vil jeg anføre de Aarsager, som bevægede mig til at afvige derfra og indrette min Stald anderledes.

Jeg har 8 Heste, til hvilke 6 Fag Huus blev anvendt, nemlig 2 Fag paa den ene, 2 Fag paa

den anden Side Foder:Loen, og denne selv paa 2 Fag. For Hestene selv var det dem bestemte Nam for lidet, thi de kunde ikke godt ligge, fordi Spiltobet var vel knapt, eftersom Huset kun er $9\frac{1}{2}$ Alen dybt, og en Hest af $\frac{1}{4}$ Al. bør have et Spiltob, i det mindste $\frac{1}{4}$ Al. bredt. 1) Væggene bag Hestene kunde ikke godt staae, men maatte aarlig opføres af nyt. 2) Er det nødvendigt, at til en saaledes indrettet Stald maa anbringes 5 Døre og Luger. Een Dør til Foder:Loen, een Dør fra Gaarden til hver af Staldene og en Dør eller Luge til at udføre Gjødningen. Af disse Døre ere de 3 for det meste aabne: Foder:Loe:Døren altid, for at give Lys til Hakkelse:Skjæreren, og 2 for at udlade Hestene, eller udføre deres Gjødning. Desaarfsag er Stalden altid kold, og lægger De nu til, at den Hest, som staaer ved Væggen, altid har Træk paa sig fra Dør:Sprækken, saa indseer De, at det er umueligt, at saadan en Stald kan være luun eller varm. Mine Heste vare i den Tid, de stode i omtalte Slags Stalde stedse ved maadeligt Huld, fik Qværke, og de, som havde Anlæg til Spat, bleve halte. 3) Naar Heste fodres fra Foder:Loen, blive deres Levninger enten ikke afrensede, eller ogsaa kastes ind i Foder:Loen, og nu skal der sees meget nøie efter, om det skal undgaaes, at Jintet deraf kommer iblandt Hakkelsen igjen, som gjør denne modbydelig for Hesten, saa den ved Sult maa tvinges til at æde den. 4) Ved at fodre fra Foder:

Loen kan der ikke haveß vedborligt Op: og Tilsyn med Hestene, om Noget er urigtigt hos dem, f. Ex. om de ere bundne for langt eller for kort, have faaet en Fod i Toilen, eller ere komne til Skade, og dette eller sligt opdages da gjerne for seent. 5) Naar De selv vil see til Deres Heste, saa kan De see Hovedet fra Foder:Loen og om Hæk og Krybbe ere rene; men for at see om Hesten er striglet og Spiltovet reent, derfor maa De atter gaae i Stalden. Her har De nu Gjødningen at gaae i, og kan kun see Rumpen af Hesten, tilbage kan De ikke faae denne, det tillader Rummet ikke; vil De gaae op til den, saa taaler Hesten det ikke gjerne, fordi den er uvant til, at Nogen gaaer op ved Siden af den i Spiltovet. Af alle disse Banskkeligheder bliver De let kjed. Men alle disse Uleiligheder undgaaes ved at indrette Stalden saaledes, at Hestene staae med Hovederne mod Væggen; de kunne da godt staae i to Rader, og der bliver kun 2 Døre paa Stalden, een fra Gaarden og een til Moddingen. Begge maae de være rummelige og luffes ud efter, hvilket er vigtigt med Hensyn til Rummet og i Tilfælde af Jldsbaade. Et Vindue eller to anbringes midt i Stalden, og under dette Foder:Baafen. — Denne Indretning har den Ubequemhed, at, naar der skal fodres, maa man gaae op til hver Hest især, man siger og, der kan spildes af Fodret; men Sligt bør ikke tages i Betragtning, imod den Fordeel at Hestene bestandigt ere under

Tilsyn og blive vant til at taale, at Folf gaae hos dem, røre ved dem o. s. v., saa at de ikke blive saa vilde eller faae onde Nykker, som de, der ikke blive behandlede saaledes. Den anden Indvending, at der kan spildes af Fodret hæves derved, at De har et paffeligt Trug at bære Haffelse i, og, naar der gives Høe, det da bæres ordentligt op til Hestene.

Om Broelægningen i Stalden har jeg læst meget, men en Anmærkning, som De neppe vil finde i nogen Bog, troer jeg vil være Dem nyttig. Hvor lang skal Baasen være? Det sikreste Maal er Hestens Længde. De fører altsaa Deres Hest i Stalden og lader den strække sig til en ordentlig Stilling, med Hovedet over Krybben; hvor dens Bagbeen da komme til at staae, der er Længden af Baasen eller Spiltovet. Hvorledes Træværket skal være, det veed Enhver, som kan gjøre det. Men Steenbroen lægges allerbedst saaledes: Under Hestens Bagsødder lægges en Rad store, jevne Stene. Fra Væggen til disses Udkant maa Broen have et Fald af 6 til 8 Tommer, og lægges saa jevnt, som mueligt. For det meste gjøres en Uffætning fra de omtalte store Stene, men det er en farlig Indretning, da en Hest lettelig derved kan faae en Fod forvredet. Lad De derfor Broen have et jevnt Fald til Midten af Grevningen, saa trækker Urinen dertil og Hesten ligger saa tør, som mueligt. Men saaledes bliver der jo en Kendesteen midt i Stal-

den og den bliver ubequem at gaae i. Dette kan ikke undgaaes, hvis ikke Deres Stald er saa bred, at De kan have Dem en tør, reent Bei midt i samme; men Ubequemheden bliver ikke saa stor, som De maaskee forestiller Dem. Dersom kun Grevningen har et jevnt Fald, i det mindste 2 Tommer paa Favnen, efter Døren til Røddingen, da kan De gaae i Deres Stald endog med Løfler.

Den samme Indretning med Steenbroen er anvendelig i Koeskalden, kun maa den ikke naae længere imod Væggen, end at Køerne kunne lægge deres For:Knæ paa Leergulv, naar de ville reise sig, ei heller maa Baasen have for meget Fald. Steenbroe under For:Knæerne foraarsager Knuder, og ere Baasene for skraae, kan det give Anledning til at Køerne skyde Livet ud, naar de kælve. Det bedste er derfor at Baasene ere næsten vandrette, men fra Bagsødderne til Midten af Grevningen maa denne have et stærkt Fald, ligesom selve Baasene for Tyre og Stude.

Lærsk:Loen bør være i det mindste 10 Alen lang og bred; kan den blive større, er det saa meget desbedre; i en mindre Loe kan Sæd ei kastes tilbørligt, og altsaa ikke blive skilt ad og rensket tilgavn. Skal De lægge nyt Loe:Gulv, saa see vel til, at det gamle bliver ophaffet tilbunds. Lad det gamle Leer, som igjen kan bruges til det nye Gulv, føres ud! vær selv tilstede! og lad Dem ikke tilfreds:

stille ved Løfter, eller Snak for at Underlaget under Loe:Gulvet er godt gennemgravet og alle Rottreder ere forstyrrede! De maa selv see paa, at dette Arbeide bliver gjort, thi det er af saare stor Bigtighed, fordi De, hvis det ikke bliver gjort tilgavn, aldrig kan blive fri for Rotter, der ere saa uvelkomne Gæster, og, at have dem til Indqvartering, er Ødelæggelse. Men i Loe:Gulvenes Underlag have de sikke Pauluner, hvorfra de ikke kunne fordrives uden paa fornævnte Maade, da det, som siden skal blive anmærket, er let at udrydde dem af Laderne. Loe:Gulvet kan De, naar Underlaget saaledes er gennemarbeidet, at ingen god Jord eller Gjødnings-Partikler findes deri, som nærer Insecter og hvorefter Muus og Rotter gaae, begynde paa, og til den Ende indføre et Lag Leer af næsten en Alens Dybde. Dette maa vel gennemarbeides med Spaden, imedens der paaføres Vand, at det alt kan blive gennemblødt, derpaa æltes det med Heste, og tilberedes som Kline:Leer, hvilket Enhver forstaaer, der har været med før. Naar det er jævnet, som det bør være, og blevet saa seigt, at det ikke længere hænger sig ved Fodderne, er det godt at jage Faar omkring paa det, som med deres spidse Fodder kunne træde det end mere sammen. Derefter skal det daglig i en Tid af 4 Uger overhaffes med et skarpt Stykke Træ paa langs og tværs, indtil der ikke kan hugges $\frac{1}{2}$ Tomme i det; da maa det stænkes lidet med salt Vand, og derefter endnu

haffes daglig i 14 Dage. Alt dette Arbeide maa trolig forrettes, for at Gulvet ei skal revne, endelig drives det med Loe:Slatten ligeledes daglig, og ved denne kan det blive saa lige og jevnt, som Behov gjøres. Denne Slatten kan atter medtage 4 Uger, og maa ingen Dag forsømmes, thi ellers kan det endnu let revne og lader sig let slaae op, naar det skal bruges, hvorved smaa Leerstumper komme i Kornet, som siden vanskeligen stilles derfra.

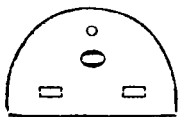
Nu vender jeg mig til Korn:Laderne. Om Laderne kan der ikke siges synderligt; dem bruger De, som de ere, naar kun Lag og Bægge er tætte. Men for at holde Rotter fra Laden, maa De ikke forsømme Gulvet og Sylle:Stenene under Fodtræet, og i den Henseende udfører De først al den gode Jord, som er deri, og naaer ved Grabning til Bunden af alle gamle Rotte:Huller, saa at De er vis paa at der intet Hul mere findes. Ved Bæggene vil De opdage Rotte:Gangene ud under og imellem Sylle:Stenene; dem maa De forfølge, endog uden for Huset, thi gjennem dem gaae Rotterne ind i Kornladen om Efteraaret. Naar De har forstyrret disse Rotte:Huller og Gange, gjennemgraver De hele Ladegulvet saa godt som mueligt og bortfører alle Klumper. Jorden, som bortføres, anvendes deels som Fyld i et Hul paa Agrene, deels som Forbedrings:Middel paa Jord af modsat Beskaffenhed o: Sand paa Leer og Leer paa Sand, hvilket betaler Umagen. De fører nu et Lag af lø

Sand, jo løsere, jo bedre, omtrent $\frac{1}{2}$ Allen tykt, ind i Laden. Jeg forsikkrer Dem, at De paa denne Maade skal beholde Deres Sæd uskaaret, naar Væggene ere hele, og ingen Huller findes mellem Sylle:Stenene ovenfor Sandlaget, thi Rotten arbejder ikke i det løse Sand, som stedse løber til efter den. Kan De ikke overkomme denne Forbedring ved alle Deres Lade:Gulve paa eet Aar, saa er det godt at lægge friske Elleriis omkring ved Væggene og stifke Hundeurte i Rotte:Gangene. Om De end har saaledes forbedret Deres Lade:Gulve, saa maa De dog aarlig omgrave Sandet. Tiden til dette Arbejde er imellem Vaarsæd og Høst. Det forstaaer sig af sig selv, at der ikke maa lægges Noget op til Væggen udenfor Ladehusene, der altid maae holdes frie saavel for Materialier, som Ukrud og Træer, fordi Rotten under dette finde Skjul, imedens de gjennembyrde Væggen, eller bane sig Vej imellem Sylle:Stenene. En Steenbroe fra Husets Fod, et Qvarteer til en halv Allen udenfor Tagdryppet, er gavnlig baade for Huset selv og som et Bolværk for Rotten, men den maa have et Fald af 3 Tommer i det mindste.

Det forsømmes i Almindelighed aarlig at opstøde Tag:Skjæggene med en Skovl, men i denne Forsømmelse maa De ikke gjøre Dem skyldig. Thi Tagforet — Rør eller Langhalm — maa være bundet saa godt det end er mueligt, saa synker det dog; et Straa falder ud efter et andet, Tagskjægget bli-

ver tyndt og løst og føres nu let bort ved en Stdm.
 Desuden pynter det ogsaa, at Taget er lige og jævnt,
 og det varer længere. Jeg kunde ikke lide Mos
 paa mit Tag, og lod det derfor rive af eengang;
 man advarede mig derfor, men jeg fik min Villie,
 dog har jeg siden ladet Mossen sidde. Thi ved den
 ne Mosafribning bliver Taget en Tomme tyndere
 og løst, og jeg maatte lade lægge nyt Tag, maa-
 skee 6 Aar før end ellers. — Naar De skal lægge
 nyt Tag, saa see efter, om der er Kronlægte paa,
 det er en stærk Lægte oppe paa den øverste Spids
 af Sparrerne, hvilket ikke bruges her i Egnen, men
 er en skadelig Sparssommelighed. Der spares vel
 et Bind Tag, men Rygningen kan aldrig blive
 vandtæt, skjøndt den opdynges til en Alens Høide,
 og er udsat for at blæse af. Der kan ikke bindes
 Tag:Foder paa den øverste Lægte, derfor bliver Uab-
 ningen saare vild, og Rygge:Halmen synker ned mel-
 lem Taget. Lægger De Kronlægte paa Toppen af
 Sparrerne, saa kan der bindes paa den øverste Læg-
 te, som ikke maa have saalang Afstand fra de an-
 dre, som disse indbyrdes. Toppen af Langhalmen
 bøies omhyggelig over Kronlægten, som naar man
 sammenluffer sine Hænder. Paa denne Maade bli-
 ver Rygningen tæt, og der behøves ikke saa megen
 Halm, eller hvad andre Rygge:Materialier, De brus-
 ger som paa den almindelige Maade, og der skal
 blæse en Orcan over Rygningen, hvis den skal ri-
 ves af.

3 Kors 3: hvor 2 Hunslægder støde sammen i en Vinkel, er det godt at udfylde det skarpe Hjørne eller Vinkelens Spidse med Lægter, som slaaes fast paa de andre, saaledes, at de ligesom danne en Gartnerstige, der er bred for neden og smal oven: til. Dette tækkes nu i eet med Taget paa begge Sider. Om end Tækkeren nok saa meget forsikkrer, at han skal faae Korset tæt, naar han samler det i Vandløbet, saa troe ham dog ikke — det er umueligt, thi bliver der en Sankning ved denne Kende, saa kan den aldrig blive vandtæt, hvad dog er Tagets Hensigt. Et Tag i det mindste paa begge Sider bør tækkes med Korset, saa at Samlingen med det øvrige Tag kan gaae lige op til Rygningen. — Saadant et Kors kan ikke blive gjort tilgavn, med mindre Tækkeren har 2 Tækkestole. Ere saadanne ikke bekjendte i Deres Egn, saa maa De anskaffe Dem et Par. Enhver, der har seet en saadan og kan bruge en Øxe og Baandkniv, kan gjøre dem, jeg vil forsøge Beskrivelsen. En Tækkestol, som den kaldes i Fyen — i det nordlige Sjælland kjendes Tækkestole ikke, uden det Par, jeg har — bestaaer af Bladet, hvilket er et Bret af Ege: eller Bøges træe, $\frac{3}{4}$ Al. langt og 12 Tommer bredt, halvbrunt dannes det som Figuren:

Dette Bret maa være af stærkt Træe, $\frac{1}{4}$ Tomme tykt, forsynet med en Mand, $\frac{1}{2}$ Tomme høi, rundt om, for at Foden ikke skal glide ud. Under dette Bret sættes 2 Been omtrent 3 Tommer brede og 1 Tomme tykke, ikke lige isatte, men under en saa spids Vinkel, at naar Benene ligge langs med Taget, Brettet da bæres horisontalt. Mellem disse Been er en Slaae for at holde dem sammen, og fra denne Slaae op i Brettet anbringes en Stive til Styrke. Gjennem Brettet og Benene gaaer en Jernstang, som bøies buesformig og er saa lang, at den kan naae igjennem Tagfordret over Lægten. Saadan en Stol lægges paa Taget med Jernspidserne stukne igjennem, saaledes at disse træffe ovenfor en Lægte, hvorpaa de kunne hefte; den bærer en Mand og flyttes let fra eet Sted til et andet. Lækkeren tager Stolen i det Hul, som er anbragt i Midten, og fører den, hvorhen han vil, derpaa staaer han paa den ene, medens han flytter den anden, og saaledes kan en øvet Mand løbe om paa Taget, hvor han vil, uden at det skader Taget det mindste.

Er Deres Gaardsplads ikke brolagt, saa maa De begynde at samle Stene af Marken til at brolægge den med, saa at den kan have godt 3: stærkt Fald fra alle Husene. At De ikke taaler Møddingen i Deres Gaard, er jeg overbevist om. De maa, hvad det skal koste, have den udenfor, om De saa skal indrette en Lade til Stald og Stalden igjen til Lade. Bliiver De nødt til at gjøre denne Be-

kostning, saa anlæg deres Stald til Heste og Køer saaledes, at Vædsken fra Kostalds: Gjødningen kan flyde ned paa Heste: Gjødningen. Til Unbefaling herfor vil jeg blot sige, at, da det Modsatte fandt Sted hos mig, har jeg mod Vaffe maattet lede Vædsken fra Kø: Møddingen til Hestegjødningen, af hvilken jeg før denne Operation kun havde lidt Gavn.

Deres Møddingsvand bør De, om De saa skal anvende 50 Daler derpaa, lede ud over Deres egen Jord. At føre det ud i Tønder paa Bogn, eller vise det ic., er vel godt, men mere be kosteligt; imidlertid bringer det i alt Fald stor Fordeel. Et Møddingsted er bedst, naar det ikke har for meget Fald, dog maa der heller ikke kunne staae Vand $\frac{1}{4}$ Alen høit deri, men det bør være saaledes, at Vandet kan løbe aldeles af, naar der bliver godt renset for det. Møddingspladsen maa brolægges, og indhegnes med Steengjærde, for at den kan tjene til Svinegaard. Alle slige Arbeider forrettes ved de faste Tjenestefolk, paa de Lider, de kunne undværes fra Marken. Kan De kun selv vise dem, hvorledes de skulle bære sig ad, saa ere slige Forbedringer ikke kostbare, men forebygge Dagdriverie.

Dette var nu saa Meget af mine smaa Jagttagelser; det skal være mig kjært, om de kunne være Dem til Nytte. Vil De ikke troe mig paa mit Ord, at det Foranstaaende er fordeeltigt, saa kom kun med Deres: Hvorfor? og Hvorledes? og